

Velikonoční zamyšlení 2014

Když píšete tyto řádky, prožíváme postní dobu, která začala popeleční středou a slovy při udělování popelce: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš.“ Pro křesťany je postní doba přípravou na velikonoce a zároveň snahou o prohloubení vztahu k Bohu a k lidem. Modlitba, půst a almužna jsou k tomu osvědčeným prostředkem.

Je to necelý měsíc, co byl povolán na věčnost bývalý boskovický děkan P. František Jindra. Byl to jeden z kněží, kteří mi byli dobrým příkladem, a kteří mi ukázali krásu kněžství. Vždyť on sám říkal: „Je důležité mluvit o tom, co druzí udělali dobrého pro větší slávu Boží a pro ostatní lidi.“

Asi každý z nás dospělých se již setkal s úmrtím někoho blízkého, ať už z rodiny vlastní nebo rodiny farní, či Kristovy. A nikdo z nás neví, kdy ta naše svíce života dohoří. Vede nás to k zamyšlení nad smyslem života, nad tím, jak ho smysluplně naplnit, abychom něco důležitého nepokazili a nepromarnili šanci vykonat něco dobrého.

Bůh však nechce, abychom byli stále vystrašení a báli se budoucnosti. Vždyť nás stvořil, abychom byli šťastni. Vede nás to k důvěře v Boží prozřetelnost a k tomu, abychom si dokázali vážit věcí, které máme a zdají se nám samozřejmé. Například krása přírody, hudby, umění a hlavně vztahů k lidem, kteří nám jsou blízcí – manžel, manželka, děti, rodiče, sourozenci a přátelé. Snažme se pěstovat, případně obnovovat s nimi své vztahy. Ono se to vždy vyplatí. Nějaký vztah zničit už může být nevratné. Vždyť rodina je pro nás velkým darem.

Začal jsem tuto úvahu smrtí a utrpením, které do života díky hříchu patří. Také Ježíš Kristus se těmto věcem nevyhýbal. Svým slovem a zázraky lidskou bídu zmírňoval. Chopme se příležitosti a nechejme se Kristem vést. Zemřel za to, abychom měli šťastnou věčnost. Svým vzkříšením nám dal velikou radost a naději. Život má tedy smysl i se vším trápením. On nás vede ke vzkříšení a k věčnému životu.

Požehnané a radostné velikonoce přeje a žehná – P. Milan Těžký